

...กาลเวลาได้พิสูจน์หลวงพ่ोजรัญ ของพวกท่านแล้ว...

ชินวัฒน์ รัตเสกียร

R14007

ผู้เขียน เป็นคนไทยคนหนึ่งที่น่าถือพระพุทธศาสนาตามทะเบียนบ้าน เหมือนอย่างคนไทยอีกหลายคน มีความรู้ที่บอกกล่าวกันมา และจากระบบการศึกษาในโรงเรียน เพื่อสอบเอาคะแนนเท่านั้น ตอนเป็นเด็กชอบไปกราบพระรูปองค์ที่มากักกลดที่หาดทราย หรือ สนามหญ้าหน้าโรงพัก สนใจเครื่องรางของขลัง เพราะคุณพ่อเป็นตำรวจ ที่มีของดีติดตัว และ มีวิชา ได้ฟังคุณแม่เล่าว่า “พ่อเองเขาเรียนวิชากับหลวงพ่อเทศ วัดสระทะเล และ ท่านเจ้าคุณเจ้า วัดโพธิ์ กับหลวงพ่อกัน วัดเขาแก้ว เป็นญาติทางย่าเอง” ทั้งสององค์นี้คุณแม่ของผู้เขียนเคยพาไปกราบท่านมาแล้ว และหลวงพ่อกันก็ให้เหรียญ ร.๕ หนึ่งอัน ร.ศ. ๑๒๒ พร้อมจารให้ด้วย

สมัยเรียนมัธยมปลาย เคยทำหน้าที่นำสวดมนต์หน้าเสาธง นำร้องเพลงชาติ นำสวดมนต์ทุกบ่ายวันศุกร์ คือ บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ และ พาหุง พร้อมสวดบททำนองสรภัญญะด้วย ทุกวันนี้ก็ยังพอจำได้ รวมทั้งนำสวดวันไหว้ครู (ปาเจราฯ) ด้วย

ตอนบวชก็บวชตามประเพณี (ไม่ถึงเดือน) แต่ก็หุงสุก และให้พรเป็น แค่นั้นเอง แต่ก็ภูมิใจที่ขานนาคได้เสียงดังชัดเจน ไม่ต้องให้พระท่านบอกบท (เพราะตั้งใจบวช แต่ไม่เข้าใจ) ไม่ได้เรียนรู้อะไร ได้แต่ห่มผ้าตามเขาบอก และออกบิณฑบาตทุกเช้า

ผู้เขียนไม่มีความลึกซึ้งในธรรมะดังที่กล่าวแล้วข้างต้น แต่ก็ชอบที่จะไปพบพระ หลวงพ่อต่าง ๆ เหมือนอย่างคนไทยทั่วไปประพฤติปฏิบัติกัน มิได้ไปพบพระเอาพระมาไว้ในใจ มิได้ไปวัดเพื่อให้ได้ วัตถุประสงค์ วัดใจ วัดอารมณ์ เหมือนอย่างพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญท่านสอนสั่ง เมื่อทำงานแล้ว คุณแม่ก็ยังไปกราบนมัสการหลวงพ่อฮวด วัดหัวถนนใต้

ซึ่งคุ้นเคยกับทางบ้าน เพราะญาติทางแม่อยู่หัวถนนใต้ ญาติทางพ่ออยู่หัวถนนเหนือ ท่านก็
จ้องหน้าแล้วให้เหรียญเป็นที่ระลึก ครั้นไปทำงานต่างจังหวัดประสบปัญหาเคยไปกราบ
นมัสการเรียนถามหลวงปู่เหมือน วัดกำแพง ชลบุรี ท่านก็ให้สติข้าพเจ้าว่า มันเป็นกรรมเก่า
ต้องอดทน แล้วท่านก็พรมน้ำมนต์และให้พระมาเป็นที่ระลึก เรื่องทรงเจ้า ผู้เขียนเองก็สนใจ
ตอนนั้นมีปัญหาหนักมาก แต่ก็รอดมาได้อย่างไรไม่รู้ เพื่อนพาไปหาเจ้า เจ้าบอกว่า เอ็งนี่
รอดตายมาได้ยังไง? แล้วถามว่าอยากรู้ไหม? ก็บอกว่าอยากรู้ เอ็งต้องมาเป็นร่างทรง ก็
เลยไม่อยากจะ แต่ปกติแล้ว ผู้เขียนก็ไหว้พระสวดมนต์ โดยเฉพาะ บทพุทธคุณ ธรรมคุณ
สังฆคุณ จนถึงพาหุงมหากา เป็นประจำแต่ไม่สม่ำเสมอ และเป็นการสวดตามปกติจบเดียว
รวมทั้งพระคาถาชินบัญชรด้วย จนเมื่อมาพบหลวงพ่ोजรัญ ทำให้นึกขึ้นมาได้ว่า ที่เรารอด
ปากเหยี่ยวปากกามาได้ ก็เนื่องด้วยอานิสงส์อันนี้เอง

นับตั้งแต่ผู้เขียนมาเข้าวัดปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๓๕ ได้ฟัง
พระเดชพระคุณหลวงพ่อบรมสังฆมุนี เกิดความประทับใจในคำสอน แล้วก็ไม่เคยไปวัดไหน
เป็นประจำอีกเลย ผู้เขียนได้รับความรู้หลายอย่าง ตั้งแต่ พระพุทธศาสนา ประเพณี
วัฒนธรรม เพิ่งจะถึงบางอ้อ ว่าแท้จริงแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้านั้นลึกซึ้งมาก มีปัจจัย
ประกอบที่แยบยล มิใช่มีความหมายเพียงแค่ว่าเราท่องจำเอาคะแนน เช่น ทำดีได้ดี ผู้เขียน
เคยมั่นใจว่า เราทำดี ไม่เอาเปรียบ ไม่โกงกิน ทำงานด้วยความซื่อสัตย์ ถูกต้องแล้วจะ
ประสบความสำเร็จ แต่ไม่ใช่เพราะการกระทำดังกล่าว ต้องมีปัจจัยประกอบ ดังที่พระเดช
พระคุณหลวงพ่อบรมสังฆมุนีสอนว่า “ทำดี ต้องถูกตัวบุคคล ถูกเวลา ถูกสถานที่ (อย่าไปตรง
ทางโค้ง เตี้ยจรดจะตกถนน) และทำดีต้องเสมอต้นเสมอปลาย” และยังสอนอีกว่า “ทำความดี
ต้องมีอุปสรรค ทำความดีต้องลงทุนด้วยความลำบาก” นี่คือน้ำที่ได้รับจากหลวงพ่ोजรัญ

จากประสบการณ์ดังกล่าว ผู้เขียนได้จัดกลุ่มของพระสงฆ์ ที่ได้ยินได้ฟัง หรือพบเห็น
เป็นกลุ่มดังนี้

๑. กลุ่มอิทธิฤทธิ์ ซึ่งมักจะเรียกรวม ๆ ว่า เกจิอาจารย์ พระสงฆ์กลุ่มนี้จะมีวิชา
คาถาอาคมขลัง จะเป็นพระที่พูดน้อย เครื่องขมิบ มีตบะ และสายตามีอำนาจ แต่ก็แฝง
ด้วยเมตตา ญาติโยมนิยมไปกราบไหว้ขอความช่วยเหลือให้แก่ไขปัญหาต่าง ๆ ขอ
บารมีคุ้มครอง ขอเครื่องรางของขลัง ขอให้น้ำมนต์ ขอให้เป่ากระหม่อม เป็นต้น

๒. กลุ่มปฏิบัติ หรือที่เรียกกันว่า พระสายปฏิบัติ หรือ พระป่า พระสงฆ์กลุ่มนี้ จะมีบุคลิกลักษณะคล้ายหรือเหมือนกลุ่มแรก คำสอนของท่านเรียบง่าย แต่ลึกซึ้ง ต้องพิจารณาใคร่ครวญ ท่านสอนเหมือนกับไม่ได้สอน การเคลื่อนไหวร่างกายทุกอิริยาบถ เรียบร้อยงามตา น่าเลื่อมใส เน้นเรื่องการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน เมื่อปฏิบัติได้จริง รู้จริง ก็นำมาสั่งสอนประชาชนทั่วไป (ตามแนวทางพระพุทธเจ้า) บางองค์ท่านรู้แล้วก็เพียรปฏิบัติต่อไปมิได้ออกมาสั่งสอนผู้ใด (ตามแนวทางพระปัจเจกพุทธะ) ญาติโยมนิยมไปทำบุญ ไปฟังธรรม ไปปฏิบัติ
๓. กลุ่มเรียน จะเป็นพระนักพูด นักเขียน และ นักวิจารณ์

เป็นที่น่าประหลาดใจ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อของพวกเรา ท่านมีคุณสมบัติครบทุกกลุ่ม กล่าวคือ

ในด้านอิทธิฤทธิ์ พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็มีครูบาอาจารย์แนวนี้หลายองค์ อาทิ หลวงพ่อเดิม หลวงพ่อจง หลวงพ่อจาด หลวงพ่อลี และอีกหลายองค์ หลวงพ่อเคยเป็นหมอดูโดยใช้กระดูกพิเศษ ที่ดูแม่นยำตาเห็น (คนรุ่นเก่ายังมีชีวิตอยู่เป็นพยานได้หลายคน) แต่ในที่สุดหลวงพ่อก็เลิก และทิ้งกระดูกนั้นลงสระน้ำหน้าวัดพรหมบุรี ด้วยเหตุผล มีคนได้ คนเสีย หลวงพ่อบอกว่า การเสกผ้าอาบเป็นกระต่ายวิ่งได้ก็จริง แต่เดี๋ยวมันก็กลับเป็นผ้าอาบเหมือนเดิม น้ำมันมนต์ของหลวงพ่อช่วยคนเจ็บ คนป่วยมากมาย บ้างก็กิน บ้างก็ทา หรือแม้แต่พระเครื่องของท่านที่ชื่อ “พระพุทธนฤมิตโชค” ก็เลื่องชื่อ จนมีการทำเลียนแบบและจำหน่ายตามแผงพระและโฆษณาในหนังสือ ทั้ง ๆ ที่หลวงพ่อไม่เคยเน้นหรือพูดถึง หลวงพ่อมักพูดให้สติอยู่เสมอว่า “ความขลัง ของอาจารย์ เป็น ความคลั่ง ของลูกศิษย์ ไม่เป็นมิตรกัน”

ในด้านปฏิบัติ หลวงพ่อได้พบครูบาอาจารย์ที่ยิ่งใหญ่ คือ หลวงพ่อในป่า หรือ หลวงพ่อดำ ซึ่งหลวงพ่อดูฝึกฝนปฏิบัติมานานนับสิบปี จนได้ผลและขบปริศนาธรรมของท่านแตก จึงไปพบท่านที่เขากฎา จังหวัดน่าน และเดินธุดงค์จนถึงหงสาวดีเป็นเวลาหลายเดือน หลวงพ่อปฏิบัติจริง และได้ผลจริง เมื่อรู้แจ้งเห็นจริงแล้วจึงมาแนะนำสั่งสอนประชาชน เห็นหนอของหลวงพ่อราคาหลายล้าน

ความจริงแล้ว ตลอดชีวิตของพระเดชพระคุณ หลวงพ่อท่านไผ่หาครูอาจารย์เพิ่มพูนความรู้ตลอด ดังนั้นแนวทางปฏิบัติต่าง ๆ ที่เราทั้งหลายได้ยินได้ฟังมานั้น หลวงพ่อปฏิบัติมาแล้วทั้งสิ้น และเป็นผลจริงตามแนวทางนั้น ๆ การปฏิบัติของหลวงพ่อก็จะไม่ปฏิบัติในลักษณะปะปนกันแบบจับปลาหลายมือ แต่หลวงพ่อก็ปฏิบัติจริงจริงจัง ได้ผลในแนวทางนั้น ๆ แล้ว จึงไปศึกษาหรือปฏิบัติแนวทางอื่นต่อไป ซึ่งในที่สุดแล้ว หลวงพ่อก็มาหยุดที่ “สติปัฏฐาน ๔” อันเป็นทางสายเอกของพระพุทธเจ้า

ดังนั้น ท่านผู้อ่านที่เคยมาปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน ขอท่านจงภูมิใจ และ มั่นใจในพระเดชพระคุณหลวงพ่อ เพราะท่านได้พบพระอรหันต์ที่ท่านเคยไผ่ฝัน และ บรรณาแล้ว พระเดชพระคุณหลวงพ่อตรวดดูท่านที่มาปฏิบัติตลอดเวลา อย่าสงสัยเลย วันใดที่หลวงพ่อละสังขารไปแล้วพวกเราจะเสียดาย และสิ่งที่จะต้องเกิดตามมาอย่างแน่นอนก็คือ ความผิดเพี้ยนในแนวทางการปฏิบัติ และก็ยากที่จะหาผู้ใดมาแทนท่านแก้ไข เพราะทุกท่านก็จะบอกว่าเขาเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อ หรือ หลวงพ่อสอนเขามาอย่างนี้ เป็นต้น ปัจจุบันทราบว่ามีลูกศิษย์บางคนไปเป็นวิทยากรสอนวิปัสสนากรรมฐาน แต่ไม่สอนตามแนวทางที่หลวงพ่อเคยอบรมสั่งสอน และ บ่อยครั้งที่หลวงพ่อเตือนในวันลาศีลอยู่บ่อย ๆ ว่า ผู้ปฏิบัติบางท่านทำไม่ถูกต้อง

ในด้านการเรียน พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ค้นคว้าตลอดเวลา หลวงพ่อเป็นทั้งนักเขียน และ นักพูดอย่างแท้จริง หลวงพ่อไม่เคยว่างจากการแสดงธรรมเลยแม้แต่วันเดียว ในแต่ละวันมีประชาชนไปกราบนมัสการไม่เคยขาด คำสอนของหลวงพ่อถูกบันทึกลงในแถบบันทึกเสียงไว้ให้ผู้สนใจได้ทบทวน หลายสำนักพิมพ์นำไปถอดความพิมพ์จำหน่ายร่ำรวยไปตามกัน บางท่านก็ขอบันทึกทั้งภาพ และ เสียง โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย นำไปออกเผยแพร่ทั้งทางวิทยุ และ โทรทัศน์ ทุกสื่อที่นักธุรกิจจัดทำแล้วนำไปจำหน่าย ไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ บางรายหลวงพ่อก็จ้างพิมพ์ในราคาตลาด เพื่อนำมาแจกในโอกาสต่าง ๆ เพราะชีวิตหลวงพ่อก็มีแต่ให้ กับ ช่วย ไม่เคยเบียดเบียนใคร

นอกเหนือจากพุทธศาสนิกชนคนไทยแล้ว หลวงพ่อยังได้ตอบปัญหาชาวต่างชาติระดับศาสตราจารย์ อีกหลายครั้ง บางครั้งผู้เขียนเองก็อดคิดไม่ได้ว่าเป็นการลองภูมิหรือเปล่า เพราะก่อนที่จะมาถามหลวงพ่อ เขาก็เคยถามพระองค์อื่นมาบ้างแล้ว แต่ได้คำตอบไม่

ชัดเจน บ้างก็ตอบไม่ได้ บางครั้งก็หวาดระแวงว่า เขาจะเอาไปประยุกต์ในคำสอนของพวกเขา เหมือนที่เคยพบเห็นหรือเปล่า เพราะในอดีตชาติมหาอำนาจจะยึดครองประเทศที่ประชาชนด้อยกว่าด้วยกองทัพ ซึ่งประชาชนมักรวมตัวต่อต้านตลอดเวลา อย่างที่เราเห็นว่ามี การปลดแอก มีการประกาศอิสรภาพ แต่ปัจจุบันเขาจะยึดครองด้วย เศรษฐกิจ และ วัฒนธรรม ซึ่งรุนแรงกว่า แต่ประชาชนในชาตินั้น ๆ จะไม่ค่อยรู้สึก กลับมีแต่จะชื่นชม เข้าใจ ว่าตนเองทันสมัย และ มีความรู้สึกโก้ เหมือนอย่าง พระราชนิพนธ์ของล้นเกล้ารัชกาลที่ ๖ (อัครพาทุ) เรื่อง ลัทธิเอาอย่าง การตอบปัญหา ๒ ครั้งสุดท้าย ผู้เขียนบันทึกไว้ และได้ถอดความเอาไว้เรียบร้อยทุกคำพูด ซึ่งผู้เขียนได้ถวายหลวงพ่อก่อนแล้ว การถอดความดังกล่าว ก็เพื่ออรรถรสในการอ่านชวนให้ติดตาม และ ไม่พลาดใจความสำคัญ แล้วนำมาเขียนถ่ายทอดได้ทั้งหมด โดยไม่ขาดใจความสำคัญ การตอบปัญหาดังกล่าว เป็นการแสดง ภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิปัญญา ภูมิฐาน ภูมิปัจจุบัน ของพระเดชพระคุณหลวงพ่อย่างแท้จริง นับเป็นความโชคดีของชาวโลก

นอกจากสอนฆราวาสแล้ว พระเดชพระคุณหลวงพ่อยังต้องสอนพระอีก หลวงพ่จะลงโบสถ์ทุกทีสาม สอนพระสงฆ์ตลอดพรรษา ๓ เดือน จนหมดฤดูกฐิน ไม่เคยขาดแม้แต่วันเดียว ไม่ว่าจะตรากตรำงานหนักแค่ไหน หรือแม่แต่อาพาธ ถ้าลุกเดินได้ จะไม่ละเลยเด็ดขาด ท่านปฏิบัติสม่ำเสมอเช่นนี้มานานหลายสิบปี ผู้เขียนเองก็เพิ่งจะเข้าใจ และ ซาบซึ่งคำว่า “อุปัชฌาย์” เมื่อมาพบหลวงพ่อนี่เอง

นอกจากนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อยัง เขียนหนังสือ ไว้หลายเรื่องเช่น

- ก. แก่นแท้ของพระพุทธศาสนา หลักธรรมของผู้ครองเรือน และ วิธีชีวิตของคน
- ข. พัฒนาคุณธรรมของข้าราชการเพื่อยกระดับจิตใจ
- ค. พัฒนามารยาท คำกลอนสอนจิต และ มารยาทในสังคม
- ง. คู่มือวิสุทธิธรรม และ ลำดับวิปัสสนาญาณ
- จ. คู่มือวิปัสสนาจารย์

พระเดชพระคุณหลวงพ่เป็นพระที่เด็ดเดี่ยว ทำอะไรทำจริง ไม่มีเดี้ยว แคล่วคล่อง ว่องไว ทะมัดทะแมง ทิ้งน้ำหนักเสีย และ นำเกรงขาม เมื่อนำหลักธรรมของพระพุทธเจ้ามา

เทียบเคียง จะเห็นคุณวิเศษของหลวงพ่อดีชัดเจนนยิ่งขึ้น จากหัวข้อธรรม ปาฏิหาริย์ ๓ อัน หมายถึง การกระทำที่กำจัด หรือ ทำให้ปฏิบัติข้อมได้ หรือ การกระทำที่ให้เห็นเป็น อัจฉรย์ หรือ การกระทำที่ให้งังเกิดผลเป็นอัจฉรย์ ได้แก่

๑. อิทธิปาฏิหาริย์ แสดงฤทธิ์ได้เป็นอัจฉรย์ (ดูหนังสือกฎแห่งกรรมแต่ละ เล่ม : ผู้เขียน)
๒. อาเทศนาปาฏิหาริย์ การท่ายใจ รอบรู้กระบวนการของจิต จนสามารถกำหนด อากาที่หมายเล็กน้อย แล้วบอกสภาพจิตความคิด อุปนิสัยได้ถูกต้องเป็น อัจฉรย์ (เห็นหนอ : ผู้เขียน)
๓. อนุสาสนีปาฏิหาริย์ คำสอนเป็นจริง สอนให้เห็นจริง นำไปปฏิบัติได้ผล สมจริง เป็นอัจฉรย์ (มาฟังด้วยตนเองดีที่สุด : ผู้เขียน)

ใน ๓ อย่างนี้ พระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญ อนุสาสนีปาฏิหาริย์ ว่า เป็นเยี่ยมดังเราเห็นว่า พระเดชพระคุณหลวงพ่อ เน้นเรื่องการอบรมสั่งสอนประชาชน ท่านสอนธรรมใกล้ตัวที่เรา ทำนทั้งหลายสามารถ ปฏิบัติได้ แก้ปัญหาได้ พันทุกข์ได้ พระเดชพระคุณหลวงพ่อ ไม่เคย สอนให้พวกเราไปสวรรค์ ไปนิพพาน ท่านพูดให้คิด “มนุษย์สมบัติยังไม่มี ยังทะเลาะเบาะ แว้งวัน จะไปได้อย่างไร” ขอท่านสาธุชนโปรดพิจารณา ดังนั้นพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ตั้ง ปณิธานอย่างแน่วแน่ว่าจะ “ปลุกคนให้ตื่น เสกคนให้เป็นงาน” และ ท่านก็ทำแล้ว และ กำลัง ทำอยู่ตลอดระยะหลายปีที่ผ่านมา มีผู้มาฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานกันมากมาย ทั้งที่มี หนังสือแจ้งมาเป็นหมู่คณะ และ ที่ต่างคนต่างมาอีกต่างหาก โดยเฉพาะวันหยุดราชการ และ วันนักขัตฤกษ์ นับว่าพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ได้เดินตามรอยพระบาทของพระบรมศาสดา แล้ว คือ “อนุสาสนีปาฏิหาริย์.”

บ่อยครั้งที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อสอนญาติโยม ก็จะมีผู้ปลาบปลื้มปีติ บางท่าน ถึงกับน้ำตาไหล ทั้งนี้เพราะปัญหาที่เขาประสบอยู่ ยังหาทางแก้ไม่ได้ และ ก็ไม่กล้าบอกกล่าว ปรีक्षाใคร แต่แล้วก็ได้ยินได้ฟังจากหลวงพ่อ ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยถามหลวงพ่อเลย ซึ่งมีให้ เห็นเป็นประจำ นี่แหละ เห็นหนอ ราคาหลายล้านของหลวงพ่อ

ส่วนเรื่องอิทธิฤทธิ์นั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้างไว้ แต่จะใช้เมื่อจำเป็น หลังจากกลับจากยุโรป หลวงพ่อไม่ค่อยสบายนานเกือบปี เป็นเรื่องที่เราท่านต้องสังเกตกันเอง หรือไม่ก็ประสบกับตนเอง เพราะเป็นเรื่องที่หมิ่นเหม่ และ ที่สำคัญโลกมนุษย์มีแต่ ชี๊เกียจ ชี๊โกง ชี๊อิจจาริษา ผู้เขียนขอข้ามไป

หลักธรรมอีกข้อหนึ่งที่บ่งชี้ให้เห็นความเป็นพุทธบุตรของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คือ อាកาที่พระพุทเจ้าทรงสอง ๓ คือ ลักษณะการสอนของพระพุทเจ้าที่ทำให้คำสอนของพระองค์ควรแก่การประพฤติปฏิบัติตาม และ ทำให้เหล่าสาวกเกิดความมั่นใจเคารพเลื่อมใสในพระองค์อย่างแท้จริง ประกอบด้วย

๑. อภิญาญชัมมเทศนา หมายถึง ทรงแสดงธรรมด้วยความรู้ยั้ง ทรงรู้ยั้งเป็นจริงเองแล้ว จึงทรงสั่งสอนผู้อื่น เพื่อให้รู้ยั้งเห็นจริงตาม ในธรรมที่ควรรู้ยั้งเห็นจริง

พระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้างปฏิบัติกับครูอาจารย์หลายท่าน ดังที่กล่าวแล้วโดยเฉพาะวิชาภสิณจากหลวงพ่อบ้างเดิม วิชาธรรมกายจากหลวงพ่อบ้าง สติปัญญาฐาน ๔ จากพระธรรมชิรราชมหาหมุณี (เจ้าคุณอาจารย์) ฯลฯ เดินชุดงค์กับหลวงพ่อบ้างในป่า เมื่อรู้แล้ว เห็นจริงแล้ว จึงนำมาสอนประชาชน ทุกครั้งที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้างสอน ท่านจะบอกว่า นี่เป็นธรรมะของพระพุทเจ้า ไม่ใช่ของท่าน ตลอดระยะเวลาหลายสิบปีที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้างสอนประชาชน จะมีความหลากหลาย และ เหมาะสมกับจริตของผู้ฟัง จึงทำให้ผู้ฟังได้ไม่รู้สึกเบื่อ ท่านจะพิจารณาว่า บุคคล หรือ กลุ่มคนเบื้องหน้าท่าน ควรจะสอนอะไร เรื่องเดียวกันแต่วิธีการนำเสนอจะต่างกัน

๒. สนิทานชัมมเทศนา หมายถึง ทรงแสดงธรรมมีเหตุผล ทรงสั่งสอนชี้แจงให้เห็นเหตุผล ไม่เลือนลอย

อีกเหตุผลหนึ่ง ที่คำสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้างไม่น่าเบื่อหน่าย ก็คือ ความมีเหตุผล ศาสนาพุทธเป็นศาสนาของเหตุ และ ผล การแสดงธรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบ้าง เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกันเสมอ อย่างเช่น “พระให้พรเกินโควต้า โยมคำกำไรรเกินควร ทำบุญบาทเดียว จะให้รวยเป็นล้าน มันเกินไป” เป็นต้น คำสอนของหลวงพ่อบ้างใช้ภาษา

ง่าย ๆ เป็นเหตุเป็นผล เหมาะแก่สถานภาพของผู้ฟัง ดังนั้นจึงไม่แปลกใจว่า ทำไมคนจึงมา วัดบ่อย เมื่อมาแล้วหนึ่งครั้ง ก็จะต้องมาอีก พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ไม่เคยชี้หน้าใครให้หลง ทางออกนอกความเป็นพุทธศาสนิกชน และ ก็ไม่เคยชวนคนต่างชาติ ต่างศาสนามาเป็นชาว พุทธ ท่านบอกว่า “เรามีของดีให้เขา สอนให้เขาเป็นคนดี แก้ปัญหาให้เขา เขาก็ยังคงความ เป็นศาสนิกชนนั้น ๆ อยู่ พ่อใครใครก็รัก” นี่คือ เสน่ห์ของหลวงพ่ผู้มีแต่ให้กับช่วย

๓. สัปภาภิหาริยธัมมเทสนา หมายถึง ทรงแสดงธรรมให้เห็นจริง ได้ผลเป็น อัจฉรย์ ทรงสั่งสอนให้มองเห็นชัดเจนสมจริง จนต้องยอมรับ และ นำไป ปฏิบัติได้ผลจริงเป็นอัจฉรย์

คุณสมบัติของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คือ นอกเหนือจากที่ได้ยินได้ฟังกันเป็นประจำแล้ว ปัญหาของศาสตราจารย์ชาวต่างประเทศ ต่างศาสนาทั้ง ๓ ท่าน ที่พระเดช พระคุณหลวงพ่อก็แจ่มแจ้งแสดงเหตุผล สะท้อนให้เห็นความเป็นพระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระ ภาคว่าเจ้าที่วิเศษสุด ตรงตามลักษณะอาการที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอน ๓ ดังกล่าวข้างต้นทุก ประการ

นอกเหนือจากความรู้ความสามารถอันเป็นจริงดังที่กล่าวมาแล้ว ท่านผู้มีอำนาจนำ ธรรมะ ชื่อ “วิชา ๓” หรือ “วิชา ๓” ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อนำมาใช้แก้ปัญหามา ประชาชน ให้คลายความเศร้าโศก เสียใจ ได้สติ มาพิจารณาใคร่ครวญอีกก็ได้ ท่านก็จะได้ พบกับความมหัศจรรย์ในพระเดชพระคุณหลวงพ่อย่างน่าฉงนว่าเป็นไปได้อย่างไร ผู้เขียน ขอข้ามไป อย่างไรก็ตาม หากท่านมาวัดเป็นประจำ ได้รู้ได้เห็นวัตรปฏิบัติ ท่านจะพบว่า พระ เดชพระคุณหลวงพ่ของพวกเราเป็น “บุคคลหาได้ยาก ๒” กล่าวคือ

๑. บุพการี หมายถึง ผู้ทำอุปการะก่อน ผู้ทำความดี หรือ ทำประโยชน์ให้ ตั้งแต่ต้นโดยไม่ต้องคอยคิดถึงผลตอบแทน

พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คือ จะพูดอยู่เสมอว่า “เรามีแต่ให้กับช่วย เราไม่ต้องการ เบียดเบียนใคร” ที่วัดมีอาหารเลี้ยงฟรีตลอด ๒๔ ชั่วโมง กับข้าวหลายอย่าง ซึ่งหลวงพ่อก็ให้ มานานนับสิบปี ตั้งแต่ท่านยังเป็นพระหนุ่ม สมัยนั้นใครมาวัด ท่านก็ให้แม่ครัวทำอาหารเลี้ยง เมื่อผู้คนมากขึ้น ๆ ก็ขยายขยายเป็นโรงทานอย่างที่เห็นในปัจจุบัน บวชพระ ท่านก็บวชให้ฟรี

พร้อมทั้งเลี้ยงอาหารญาติพี่น้องเพื่อนฝูงของพ่อนาคทุกคน ไม่จำกัดจำนวน เผาศพก็เผาให้ฟรี มาปฏิบัติกรรมฐานก็ฟรี ทั้ง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม สถานที่ หยูกยา และ หนังสือ นอกเหนือจากนั้น ใครเดือดร้อนมาขอความช่วยเหลือ ถ้าช่วยได้ท่านก็ช่วย บ้างก็มาขอเงิน ทั้งตัวบุคคล และ หน่วยงาน บางรายมาหลอกท่าน ท่านก็ให้ หลวงพ่อบอกว่า “เขาตั้งใจมาขอแล้ว มากน้อยก็ให้เขาไป อย่าให้เขาผิดหวัง” คนที่มาขอก็มีทุกระดับ ทั้งภาครัฐ และ เอกชน การช่วยของพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็เห็นที่การช่วยคน ท่านบอกว่า “คนกำลังจะจมน้ำตาย ต้องช่วยคนก่อน” มีอยู่ครั้งหนึ่ง หลวงพ่อรับนิมนต์ไปบ้านโยมในกรุงเทพฯ มีคนจรมาขอเงินเจ้าของบ้าน แต่เจ้าของบ้านไม่ให้ หลวงพ่อก็กระซิบกับคนขับรถที่ชื่อ ชัย (คนเก่า) ให้เอาเงินไปให้ โดยเจ้าของบ้านไม่รู้ อยู่ต่อมาไม่นาน คนจรคนนั้นก็กลับเป็นคนขบถไปหาหลวงพ่ที่วัดพร้อมถวายจตุปัจจัย และ สิ่งของเป็นจำนวนมาก การให้การช่วยนั้น พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็กระทำสม่ำเสมอ เท่าที่ลงไว้ในหนังสือกฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติ นี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ความจริงแล้ว ท่านให้ ท่านช่วย มากกว่านี้ เมื่อท่านทำให้ดู เห็นจริงแล้ว ท่านจึงสอนว่า “ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงยิ่งหด หมดไม่มา เราไม่หวงเราไม่อด หมดก็มา หวงมีแต่อด หมดไม่มา” บ่อยครั้ง ท่านให้ ท่านช่วย จนคนอิจฉา

๒. กัตถุญกตเวทิตี หมายถึง ผู้รู้อุปการะที่เขาทำแล้ว และ ตอบแทน ผู้รู้จักคุณค่าแห่งการกระทำดีของผู้อื่น และ แสดงออกเพื่อบูชาความดีนั้น

พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ปฏิบัติเคร่งครัดมากในเรื่องนี้ อย่างเช่น ทุกวันที่ ๑๕ เมษายน ถือเป็นวัน กัตถุญญ หลวงพ่อก็บำเพ็ญกุศล โดยมีโยมมารดาของท่านมาเป็นประธาน อุทิศถวายแด่อดีตเจ้าอาวาสที่เคยครองวัดอัมพวัน และ ยังแจกทานแก่ผู้สูงอายุจำนวนมาก วันแรกของการเข้าพรรษา ท่านจะพาพระสงฆ์ทั้งหมดไปกราบนมัสการพระเถรานุเถระในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่ และ ล่วงลับไปแล้ว สร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็นเป็นอันมาก ทุกวันคล้ายวันประสูติของ สมเด็จพระสังฆราชสกลมหาสังฆปริณายก หลวงพ่อก็พาคณะเข้าเฝ้าถวายพระพรเป็นประจำทุกปีมิได้ขาด ตั้งแต่พระองค์ยังเป็นพระราชอาคันตุกะ และ ภาพที่หลวงพ่อก็มกราบรูปสมเด็จพระสังฆราชทุกครั้งที่ท่านขึ้นบนอาสนะที่ศาลาสุธรรมภาวนา ทั้งก่อนเข้าไปนั่ง และ หลังจากเสร็จพิธีการแล้ว เป็นภาพที่ประทับใจมาก เป็นการแสดงความเคารพ และ ปฏิบัติบูชาอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ทั้งต่อหน้า และ ลับหลังที่งดงามที่สุด ทุกวันที่ ๑๔ มกราคม จะบำเพ็ญกุศลต่อพระแม่ธรณี

เรียกว่า วันกตัญญูต่อผืนแผ่นดินไทย ทุกวันที่ ๒๓ ตุลาคม จะบำเพ็ญส่วนกุศลอุทิศถวายแด่ บุปผมหากษัตริย์ อาทิ สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเจ้าตาก(สิน)มหาราช สมเด็จพระปิยมหาราช ทุกวันที่ ๕ ธันวาคม จะสวด “ธรรมจักร” ถวายเป็นพระราชกุศลแด่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลมหาราช ปฏิบัติอั่งดงามของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศล ในเรื่องความกตัญญูนั้นไม่เคยบกพร่อง จึงส่งผลให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลมีแต่ความเจริญงอกงาม ซึ่งท่านจะสอนย้ำญาติโยมเสมอ ศูนย์ปฏิบัติธรรมเวฬุวัน ที่จังหวัดขอนแก่น เป็นศาสนสถานที่หลวงพ่อกุศลสร้างเป็นอาจารย์บูชา เพื่อบูชาพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลในป่า

สำหรับบุคคลทั่วไปก็เช่นเดียวกัน พระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลเคยพูดว่า “ใครให้น้ำเรา แก้วเดียว เราก็ไม่เคยลืม” ดังเราจะเห็นว่าทุกท่านที่เคยมีบุญคุณกับหลวงพ่อกุศลมาแต่ครั้งไหนก็ตาม ตกมาถึงรุ่นลูกหลานของผู้นั้น หลวงพ่อกุศลก็ยังระลึกถึงบุญคุณ และ เอื้ออาหารต่อลูกหลานของท่านผู้นั้นเสมอ ไม่ว่ารุ่นลูกหลานจะแสดงกิริยามารยาทขัดความรู้สึกของท่านสักเพียงใดก็ตาม หลายท่านอาจไม่เข้าใจข้อธรรมอันลึกซึ้งข้อนี้

เรื่องความกตัญญู พระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลปฏิบัติให้ดูเป็นตัวอย่างโดยสม่ำเสมอ และ สอนว่า กตัญญู ๔ แบบ ได้แก่

๑. กตัญญู ต่อ บุคคล – พ่อแม่ ครู อุปัชฌาย์อาจารย์ ฯลฯ
๒. กตัญญู ต่อ สถานที่ – บ้านเรือน สถานศึกษา ที่ทำงาน
๓. กตัญญู ต่อ ความดี – ทำความดีสม่ำเสมอ บูชาความดี รักษาชื่อเสียง
๔. กตัญญู ต่อ ตนเอง – บริหารกาย บริหารจิต

พระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลวางตัวเป็นแบบอย่างให้พวกเราได้เรียนรู้ และ จดจำ นำไปประยุกต์ และ ปฏิบัติให้เหมาะสมกับสถานะ และ สิ่งแวดล้อมของแต่ละคน สิ่งที่หลวงพ่อกุศลประพฤติ และ สั่งสอน ล้วนมีบรรทัดฐานตามหลักธรรมทั้งสิ้น ดังที่ได้ยกตัวอย่างเพียงไม่กี่หัวข้อมาเทียบเคียง เพื่อเพิ่มศรัทธาปสาทะแก่พวกเราทั้งหลาย แต่ในความเป็นจริง จากหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลธรรม ปี ๒๕๑๘ โดย พระ ราชวรมุนี (ปัจจุบันทรงสมณศักดิ์ที่ประธรรมปิฎก) จะพบว่า ปฏิบัติของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศล ล้วน

ตรงตามหัวข้อธรรมต่าง ๆ มากมาย หนังสือนี้คงไม่มีเนื้อที่เพียงพอที่จะเขียนบรรยายได้หมด

เมื่อครั้งที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญประสพอุบัติเหตุชดใช้กรรม จนกระทั่งคอหักพับได้ หนังสือพระเปิด เมื่อ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๑ แต่ยังคงสติดีอยู่ พระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญประสพว่า “หากข้าพเจ้ายังใช้หนี้มนุษย์ไม่หมด ขอให้ข้าพเจ้าฟื้นคืนชีวิตขึ้นมา เพื่อชดใช้หนี้กรรมให้หมดไปในชาตินี้ แล้วข้าพเจ้าจะไม่ขอมาเกิดอีก” ด้วยแรงอธิษฐาน บนพื้นฐานของพระสงฆ์ผู้มีศีลาจารวัตรอันงดงามที่เพียรปฏิบัติมาตลอดกว่า ๒๐ พรรษา ทำให้พระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญฟื้นขึ้นมาเป็นที่อัศจรรย์ หนึ่งเดียวในโลก ที่คอหักแล้วไม่พิการ ไม่ตาย จากคำอธิษฐานนั้น มีเรื่องชวนให้ติดตามคือ

ก. ชดใช้หนี้กรรมให้หมดไปในชาตินี้

ข. จะไม่ขอมาเกิดอีก

การชดใช้กรรมของพระเดชพระคุณหลวงพ่อบุญในชาตินี้ ดูช่างหนักหนาสาหัสสาครรจ์ หลวงพ่อบุญต้องตรากตรำงานหนักมาก ทั้งในฐานะเจ้าคณะจังหวัด รับผิดชอบสังคมชนบทในจังหวัด ซึ่งหลวงพ่อบุญมักจะนำปัจจัยไปถวายวัดต่าง ๆ เสมอ ในฐานะเจ้าอาวาส รับผิดชอบกิจการในวัดโดยเฉพาะภาระค่าใช้จ่าย ค่าอาหารเดือนละประมาณ ๗๐๐,๐๐๐ บาท ค่าไฟฟ้าประมาณเดือนละ ๘๐,๐๐๐ บาท ยังไม่รวมค่าใช้จ่ายที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมเวฬุวัน จังหวัดขอนแก่นอีกต่างหาก ที่หลวงพ่อบุญจะนำไปให้เสมอ ๆ ไหนยังค่าใช้จ่ายจีปาถะ ทั้งจร และประจำอื่น ๆ อีก แต่หลวงพ่อบุญก็ไม่เคยบอกบุญเรียไรใครเลย (เพราะการบอกบุญ เรียไร เป็นอาบัติโทษ) ในฐานะพระสงฆ์ สาวกของพระพุทธเจ้า มีภาระต้องอบรมสั่งสอนประชาชน และแก้ไขปัญหาของญาติโยม เพราะทุกชีวิตล้วนมีแต่ความทุกข์ พระพุทธศาสนา เป็น ศาสนาเดียวในโลกที่มีวิชาแก้ทุกข์ คือ กรรมฐาน ปัญหาของคนที่มาวัด ที่หลวงพ่อบุญจำแนกไว้ มี ๕ เรื่อง

๑. ครอบครัวไม่มีความสุข

๒. ผิดหวังในชีวิต

๓. ลูกไม่เรียนหนังสือ

๔. เศรษฐกิจไม่พอปากพอท้อง

๕. มีแล้วไม่พอยังตะเกียกตะกายไปยากจน

ในแต่ละวัน แต่ละคืน พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็กผ่านน้อยมาก บางคืนไม่ได้หลับนอนเลย เรื่องอาหารก็เช่นเดียวกัน บางวันก็ครบทั้งเช้า และ เพล บางวันก็ไม่ครบ บางวันก็ไม่ได้ฉันเลย และ ในความเป็นจริง แม้ว่าจะฉันครบทุกมื้อ แต่ก็เพียงไม่กี่คำ ท่านที่เคยทานอาหารจากสำรับของหลวงพ่อก็จะรู้ดี และ ท่านที่เคยเห็นเวลาหลวงพ่อดฉันเพลที่หอฉัน หรือ ที่ศาลา หลวงพ่อก็ฉันน้อยมาก หรือ ไม่ฉันเลย แต่หลวงพ่อก็กทรงสังฆารอยู่ได้เป็นปกติ ในสมัยที่วัดยังไม่เจริญ โบสถ์หลังเก่ายังอยู่ หลวงพ่อก็จะเข้าสมบัติในโบสถ์ ๗ วัน และ อีกครั้งที่กุฏิอีก ๗ วัน (ผู้เขียนไม่กล้าเรียนถามว่า เป็นผลสมบัติ หรือ นิโรธสมบัติ และ เชื่อว่าหลวงพ่อก็ไม่พูดอะไร และ ปฏิบัติที่ไหนก่อนหลัง เพราะเป็นเรื่องไกลตัวอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ) ว่ากันว่านับแต่นั้นมา หลวงพ่อก็ฉัน และ พักผ่อนน้อยมาก ปัจจุบัน แม้หลวงพ่อก็อายุ ๗๒ ปี แล้วก็ตาม ภารกิจของหลวงพ่อนับวันแต่จะมากขึ้น พักผ่อนน้อยลง หรือ ไม่ได้พักผ่อนเลย และ ฉันน้อยมาก หรือ ไม่ฉันเลย รวากับว่าท่านเร่งทำความเพียร เพื่อชดใช้กรรมแล้วจะไม่มาเกิดอีก ทำให้นึกถึงปัจฉิมโอวาทก่อนที่พระพุทธเจ้าของเราจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ความว่า “สังฆารทั้งหลายมีความเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา ท่านทั้งหลายจงยังประโยชน์ที่มุ่งหมายให้สำเร็จ ด้วยความไม่ประมาทเถิด” ซึ่งหลวงพ่อก็กปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ความไม่ประมาทนี้ เป็นหัวข้อธรรมที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ในฐานะพระวิปัสสนาจารย์นำมาปฏิบัติแล้วอย่างยิ่งยวด เกิดปัญญาภายในรู้แจ้งเห็นจริง สั่งสอนประชาชนอย่างสม่ำเสมอ หลวงพ่อก็จะเน้นอยู่ตลอดเวลาว่า “ให้มีสติ” ในหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสตร์ ได้ยกตัวอย่างที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสเรื่องความไม่ประมาทไว้หลายสำนวน เช่น

“ภิกษุทั้งหลาย เมื่อดวงอาทิตย์อุทัยอยู่ ย่อมมีแสงอรุณขึ้นมาก่อนเป็นบุพนิมิตฉันใด ความถึงพร้อมด้วย ความไม่ประมาท ก็เป็นตัวนำ เป็นบุพนิมิตแห่งการเกิดของอารยอัษฎางคิกมรรคแก่ภิกษุฉันนั้น”

“ธรรมเอก ที่มีอุปการะมาก เพื่อการเกิดแห่งอัษฎางคิกมรรค ก็คือ ความถึงพร้อมด้วย ความไม่ประมาท”

“ธรรมเอก อันจะทำให้ยึดเอาประโยชน์ไว้ได้ทั้ง ๒ อย่าง คือ ทิฏฐมิกัตถะ (ประโยชน์ปัจจุบัน หรือ ประโยชน์สามัญของชีวิต เช่น ทรัพย์ ยศ กามสุข เป็นต้น) และ สัมปรายัตถะ (ประโยชน์เบื้องหน้า หรือ ประโยชน์ขั้นสูงขึ้นไปทางจิตใจ หรือ คุณธรรม) ก็คือ ความไม่ประมาท” ฯลฯ

นอกจากนั้น สิ่งที่เราเห็นได้ชัดเจนอีกอย่างหนึ่งในพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็คือ ความเด็ดเดี่ยว และความมุ่งมั่นในการทำงาน ดุจดั่งคำอธิษฐานจิตที่พวกเราได้ยินหลวงพ่อบรรณอนอยู่ตลอดเวลา ในหนังสือพจนานุกรมพุทธศาสตร์กล่าวไว้ว่า อธิษฐาน เป็นหนึ่งในทศบารมี ที่พระพุทธเจ้าเคยบำเพ็ญเมื่อครั้งเสวยชาติเป็น “พระเนมิราช” ความหมายของอธิษฐานคือ ความตั้งใจมั่น การตัดสินใจเด็ดเดี่ยว วางจุดหมายแห่งการกระทำของตนไว้อย่างแน่นอน และ ดำเนินตามนั้นแน่วแน่

เราจะเห็นว่า การอธิษฐานจิตของพระเดชพระคุณหลวงพ่อ เพื่อให้ฟื้นคืนชีวิตมาชดใช้กรรม นั้น หลวงพ่อได้ปฏิบัติอย่างเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ ไม่เคยปริกบั่น ไม่เคยปฏิเสธต่อเจ้ากรรมนายเวร แม้ทุกวันนี้จะมีใครก็ตามมาฉกฉวยผลประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร หลวงพ่อก็ไม่เคยว่าให้เสียใจหรือเสียหน้า แต่หลวงพ่อก็จะใช้วิธีเทศนาสั่งสอนญาติโยม ซึ่งจะมีเสียงออกไปทั่วบริเวณวัด และ สอดแทรกเรื่องของผู้นั้นให้เขารู้สึกตัว หลวงพ่อก็เคยปรารภว่า “ใครทำอะไรเรารู้ แต่เราไม่ต้องการตำว่าใครให้เป็นกรรมผูกพันต่อไปในชาติหน้า เราขอชดใช้เขา เราจะไม่มาเกิดอีกแล้ว แต่ถ้าไม่มีกรรมต่อกันมา เขาจะสร้างบาปกรรมเราก็ช่วยเขาไม่ได้”

หลวงพ่อบรรณอนบำเพ็ญทานบารมีมาก เพื่อเดินตามรอยพระบาทขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เมื่อครั้งเสวยชาติเป็น “พระเวสสันดร” อันเป็นชาติสุดท้าย ท่านจึงพูดอยู่เสมอว่า “เรามีแต่ให้กับช่วย เราไม่ยากใคร่อะไรของใคร” และ หลวงพ่อก็อำจึ่งเสมอต้นเสมอปลาย ดังนั้น ท่านที่ตั้งใจมากราบนมัสการพระเดชพระคุณหลวงพ่อ ซึ่งอาจจะเพิ่งมาครั้งแรก หรือ เคยมาแล้วก็ตาม หรือ มีความจำเป็นจะติดต่อกับหลวงพ่อทางโทรศัพท์ หรือ โทรสาร ก็ตาม ฟังเข้าใจในเมตตาธรรมของหลวงพ่อ และ เข้าใจในอธิษฐานบารมีดังกล่าวแล้วข้างต้น หากไม่ได้รับความสะดวก หรือ มีสิ่งขัดหูขัดตาบ้าง เพราะคนใกล้ชิดหลวงพ่อกั

เราพบเห็นเสมอ ๆ ทั้งในวัด และ นอกวัดนั้น ไม่ได้มีความหมายอย่างที่เรารู้ใจ แต่มีอยู่ ๒
นัย คือ

- ก. ลูกศิษย์ที่ใกล้ชิด หมายถึง ลูกศิษย์ที่สวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำ และ ปฏิบัติ
ธรรมสม่ำเสมอ
- ข. ลูกศิษย์ หรือ ผู้รับใช้ใกล้ชิด หมายถึง ผู้ที่มาทำหน้าที่ต่าง ๆ หรือ คอยรับใช้
หลวงพ่อก และ กิจการในวัด

หลวงพ่อกมักบอกว่า “ในวัดมีทั้งดี และ ไม่ดี ให้เลือกมองแต่สิ่งดี ๆ พระในวัดไม่ใช่ดี
ทุกอย่าง คนในวัดไม่ได้ดีทุกคน” เมื่อท่านพบที่ไม่ดีก็พิจารณาดูข้อ ข. และ คำปรารภของ
หลวงพ่อกที่ยกมากล่าวไว้ข้างต้น (“ใครทำอะไรเรารู้....) จะได้จิตใจไม่ตก และ หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าท่านที่ห่างหายไปจะกลับมาใหม่ และ ถ้าท่านพบคนดี มีมารยาท มีสัมมาคารวะ รู้อะไร
ควรมิควร ฯลฯ ก็พิจารณาดูข้อ ก. จะได้มีกำลังใจ

ท่านพุทธศาสนิกชนที่นิยมธรรมะทั่วๆ ไปไปกราบไหว้พระสุปฏิปันโน พระอรหันต์บุคคล
หรือ ตามหาพระอรหันต์ในสถานที่ต่าง ๆ อยากให้ท่านได้มากราบนมัสการพระเดชพระคุณ
หลวงพ่อบ้าง มาฟังธรรมทำสอนของหลวงพ่อบ้าง มาฟังหลวงพ่อกแก้ปัญหาญาติโยมบ้าง สัก
ระยะหนึ่ง อย่างเพิ่งเบื่อบ้างแล้วค่อยเสียก่อน แล้วพิจารณาด้วยปัญญา และ เหตุผลตามความ
เป็นจริง ท่านจะได้อะไรดี ๆ กลับไป บางที่ท่านอาจได้พบสิ่งที่ท่านกำลังเสาะแสวงก็ได้

อย่างไรก็ตาม อย่าลืมนะว่า แม้สมัยที่พระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์ชีพอยู่ พระพุทธองค์ก็
ไม่เคยตรัสหรือชี้ว่า สาวกองค์นั้นสำเร็จ สาวกองค์นี้เป็นระดับนั้นระดับนี้ แต่ที่แน่ ๆ ก็คือ
พระสุปฏิปันโน หรือ พระอรหันต์บุคคลจะมี ศรัทธาเชื่อมั่นในพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์
และ มีศีลบริสุทธิ์ยิ่ง จะไม่มีรูปเคารพอื่นใดอย่างเด็ดขาด พระภิกษุณีแม้จะต้องรักษาศีล
มากกว่าพระภิกษุสงฆ์ และ บวชมานานหลายสิบพรรษา ยังต้องไหว้พระสงฆ์ที่เป็นพระบวช
ใหม่ ขอฝากท่านผู้อ่านเอาไปพิจารณา

ทั้งหมดที่เขียนมา เป็นเพียงส่วนน้อยนิดที่กล่าวถึงปฏิปทา หรือ คุณวิเศษของพระ
เดชพระคุณหลวงพ่อก ยังมีข้อธรรมอีกมากมายที่จะอธิบายสนับสนุนศิลาจารวัตรอันงดงาม

ของหลวงพ่อก็ยากเกินกว่าสติปัญญาของผู้เขียนจะอธิบายได้ และถ้าหากผู้เขียนเป็นผู้ใกล้ชิด ก็คงจะมีเรื่องราวอันน่าสนใจ น่าประทับใจมาถ่ายทอดให้ท่านสาธุชนได้รับทราบมากกว่านี้ อันจะเป็นแนวทางชี้ให้เห็นว่า พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าที่แท้จริงเป็นเช่นไร คงจะช่วยลดปัญหาวิกฤติศรัทธา ของพุทธศาสนิกชนได้บ้าง น่าเสียดายยิ่งได้ฟังรายการทางคลื่นวิทยุ เอ เอ็ม ตอนดึก ๆ บางรายการแล้ว ยิ่งวังเวง และ น่าเป็นห่วง

ท่านศาสนิกชนทั้งหลาย ทั้งพุทธ คริสต์ อิสลาม พราหมณ์ ฮินดู ฯลฯ ที่ศรัทธาในพระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ขอทุกท่านจงภูมิใจ และ มั่นใจเกิดว่า ท่านได้พบพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาที่ดีองค์หนึ่งแล้ว เป็นทรัพย์ากรบุคคลที่ยังประโยชน์ให้กับชนทุกหมู่เหล่า โดยไม่มีข้อจำกัด ทั้งเชื้อชาติ และ ศาสนา หนึ่งในโลกมนุษย์นี้ ที่สมควรเคารพ ยกย่อง ในคุณงามความดี อันบริสุทธิ์ ที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อก็ให้กับมวลมนุษยชาติอย่างแท้จริง สมดังพระวรกรรมคติของสมเด็จพระญาณสังวร สกลมหาสังฆปริณายก ที่พระองค์ประทานให้แก่พระเดชพระคุณหลวงพ่อจรัญ และ คณะศิษย์วัดอัมพวัน เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๒ เนื่องในวโรกาสที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อนำคณะศิษย์เข้าเฝ้าถวายพระพรครบรอบวันคล้ายวันประสูติของพระองค์ที่จะเวียนมาถึงในวันที่ ๓ ตุลาคม ความตอนหนึ่งว่า “...กาลเวลาได้พิสูจน์หลวงพ่อจรัญของพวกท่านแล้ว จงภูมิใจในความมีบุญของพวกท่าน ทั้งที่ได้มาพบพระพุทธศาสนา และได้มาพบครูอาจารย์ ที่มีปัญญา จึงเห็นค่าสูงสุดของพระพุทธศาสนา ัญญะเชิญมาสอนสั่งท่านทั้งหลายให้ได้รับความปกป้องพิทักษ์รักษา ไม่ให้ไปตกนรกทั้งเมื่อละโลกนี้ไปแล้ว และ ทั้งจะไม่พบนรกในโลกนี้ด้วย...”